

Súd: Okresný súd Trenčín
Spisová značka: 1PP/79/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3120010473
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 11. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Michal Frátrik
ECLI: ECLI:SK:OSTN:2020:3120010473.2

Uznesenie

Okresný súd Trenčín samosudcom Mgr. Michalom Frátrikom v trestnej veci odsúdeného Z. O., narodeného 2. júna XXXX v P., bytom M. nad Váhom, t. č. vo výkone trestu odňatia slobody v Ústave na výkon trestu odňatia slobody Dubnica nad Váhom („ÚVTOS Dubnica nad Váhom“), na verejnom zasadnutí konanom v ÚVTOS Dubnica nad Váhom 19. novembra 2020 rozhodujúc o návrhu odsúdeného na podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, takto

rozhodol:

Podľa § 415 odsek 1 Trestného poriadku, § 66 odsek 1, odsek 2 Trestného zákona sa odsúdený Z. O., narodený 2. júna XXXX podmiennečne prepúšťa z výkonu trestu odňatia slobody uloženého mu rozsudkom Okresného súdu Trenčín sp. zn. 2T 99/2017 zo dňa 24.04.2018 a rozsudkom Okresného súdu Trenčín sp. zn. 2T 143/2015 zo dňa 25.08.2016 v spojení s uznesením Okresného súdu Trenčín sp. zn. 2T 143/2015 zo dňa 03.07.2018.

Podľa § 68 odsek 1 Trestného zákona odsúdenému určuje skúšobnú dobu 36 (tridsaťšesť) mesiacov, súčasne nariaduje probačný dohľad nad odsúdeným 36 (tridsaťšesť) mesiacov, s odkazom na § 51 odsek 3 písmeno b) Trestného zákona ustanovuje obmedzenie spočívajúce v zákaze požívania alkoholických nápojov a iných návykových látok v skúšobnej dobe a s odkazom na § 51 odsek 4 písmeno k) Trestného zákona ustanovuje povinnosť spočívajúcu v príkaze v skúšobnej dobe sa zamestnať alebo sa preukázateľne o zamestnanie uchádzať.

odôvodnenie:

Uznesením 1Pp 79/2020 z 17.06.2020 („uznesenie 1Pp 79/2020“) súd zamietol návrh odsúdeného na jeho podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody.

V odôvodnení uznesenia 1Pp 79/2020 súd konštatoval, že: „Po oboznámení sa s trestným spisom, predovšetkým s návrhom odsúdeného na podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, hodnotením Ústavu na výkon trestu odňatia slobody Dubnica nad Váhom, s resocializačnou prognózou, so skráteným výpisom klienta, odpisom registra trestov a tiež s pripojenými rozhodnutiami súdov zistil, že u odsúdeného bola síce splnená formálna podmienka na podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody (lehota na podanie návrhu o podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody), bola splnená aj prvá materiálna podmienka, avšak nebola u neho dôsledne splnená druhá materiálna podmienka. Na tomto základe preto súd dospel k záveru, že návrh odsúdeného na podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody nebol s poukazom na § 66 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. dôvodný. Z tohto ustanovenia vyplýva, že predpokladom podmiennečného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody je kumulatívne splnenie troch podmienok, a to tých, že odsúdený vykonal už potrebnú časť z výmery nariadených trestov odňatia slobody, vo výkone trestu plnením svojich povinností a správaním preukázal polepšenie a môže sa od neho očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život, tj., že neexistuje pre spoločnosť príliš veľké riziko jeho recidívy. Citované ustanovenie vyjadruje predovšetkým požiadavku pozitívnej prognózy budúceho správania sa odsúdeného, ktorá je nevyhnutným predpokladom pre podmiennečné prepustenie a musí pritom vyplývať zo zhodnotenia

polepšenia odsúdeného, pričom očakávanie, že odsúdený po podmiennečnom prepustení povedie riadny život, musí byť dôvodné a založené na všestrannom zhodnotení jeho osobnosti, doterajšom pôsobení výkonu trestu, možnosti jeho nápravy a osobných pomerov, s prihliadnutím na účel trestu. Pri rozhodovaní sa prihliadne aj na povahu spáchaného trestného činu a na to, v akom ústave odsúdený trest odňatia slobody vykonáva.

Pokiaľ ide o splnenie prvej zákonnej (formálnej) podmienky, tak tá bola v čase rozhodovania splnená, pretože odsúdený už vykonal potrebnú časť z výmery nariadených trestov odňatia slobody.

Čo sa týka druhej zákonnej (materiálnej) podmienky, že počas doterajšieho výkonu trestu odsúdený preukazuje schopnosť viesť riadny život v podmienkach výkonu trestu, plnením svojich pracovných aj mimopracovných úloh vrátane dodržiavania všetkých právnych noriem vzťahujúcich sa na výkon trestu odňatia slobody, tak v danom prípade sa táto podmienka javí ako splnená. Súd sa podrobne oboznámil s obsahom hodnotenia, o ktorého správnosti súd nemá dôvod pochybovať a zistil, že správanie a vystupovanie odsúdeného je vo vzťahu k príslušníkom aj odsúdeným slušné. Časový rozvrh dňa, ústavný poriadok, zásady čistoty a hygieny dodržiava bez nedostatkov. V kolektíve odsúdených sa javí ako nekonfliktný jedinec. Vo svojom voľnom čase rád číta časopisy, sleduje televíziu a počúva ústavný rozhlas. V rámci kultúrno-osvetovej činnosti sa zúčastňuje akcií organizovaných ústavom a sektorom. Pracovne bol zaradený na pracovisku s dohľadom mimo ústavu, ako pomocný robotník pri výrobe armatúr a dosahoval pozitívne pracovné výsledky. Od 21.03.2020 bol z práce z organizačných dôvodov vyradený. V rámci činnosti pre všeobecný rozvoj osobnosti odsúdeného aktívne vykonáva čistiace a upratovacie práce v sektore a v ústave. Doposiaľ bol jedenkrát disciplinárne odmenený, disciplinárne potrestaný nebol. Na základe uvedených poznatkov o správaní sa odsúdeného počas výkonu trestu odňatia slobody, dospel samosudca k záveru, že odsúdený preukázal schopnosť viesť riadny život v podmienkach výkonu trestu odňatia slobody.

Súd zaoberajúci sa žiadosťou odsúdeného o podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody však nepovažuje za splnenú tretiu z citovaných zákonných podmienok, ktorou je dôvodne očakávanie vedenia riadneho života odsúdeného na slobode, t. j. neexistencia rizika jeho recidívy. K tomuto záveru súd dospel z predloženého hodnotenia ústavu a predloženého hodnotenia rizika sociálneho zlyhania vyplýva, že odsúdený zastáva k spáchanej trestnej činnosti iba čiastočne kritický postoj, stanovený program zaobchádzania odsúdený plní iba čiastočne. Nedostatky v plnení programu zaobchádzania sa vyskytujú najmä v bode edukácia, keď odsúdený má iba čiastočne kritický postoj k trestnej činnosti a tiež k užívaniu návykových látok. Súd ďalej prihliadol na riziko sociálneho zlyhania odsúdeného, ktoré je hodnotené ako vysoké. Resocializačná prognóza je vyhodnotená ako nepriaznivá. Rizikovými faktormi u odsúdeného sú najmä opakované páchanie trestnej činnosti, voči ktorej sa vyjadruje čiastočne kriticky, závislosť na alkohole, dlhy, nízke vzdelanie, afektívna labilita a impulzívne reakcie v správaní a ústavná výchova. Zohľadnením všetkých vyššie uvedených skutočností dospel súd k záveru, že je nevyhnutné, aby na odsúdeného v rámci jeho riadnej resocializácie naďalej intenzívne pôsobili odborne spôsobilé osoby a docielili tak reálne prijatý úplný kritický postoj odsúdeného k spáchanej trestnej činnosti, naučili odsúdeného zvládať záťažové situácie spoločensky prijateľným spôsobom a napomohli odsúdenému sformovať jeho postoje a hodnotovú orientáciu správnym smerom. Zároveň je nevyhnutné, aby odsúdený bol plne stotožnený s tým, že pre vedenie riadneho života je potrebné vyhnúť sa užívaniu návykových látok. Na základe vyššie uvedených skutočností, ktoré súd hodnotil tak jednotlivo ako aj v ich vzájomnom súhrne, s prihliadnutím na ústav, v ktorom odsúdený trest odňatia slobody vykonáva a tiež povahu spáchanej trestnej činnosti, dospel súd k záveru, že nebola naplnená tretia zákonná podmienka pre podmiennečné prepustenie odsúdeného (dôvodné očakávanie vedenia riadneho života odsúdeného na slobode, t. j. neexistencia rizika jeho recidívy), keďže súd má za to, že riziko ďalšej recidívy odsúdeného je vysoké. Na základe vyššie uvedených skutočností dospel súd k záveru, že nebola naplnená tretia zákonná podmienka pre podmiennečné prepustenie odsúdeného dôvodné očakávanie vedenia riadneho života odsúdeného na slobode, tj. neexistencia rizika jeho recidívy. Súd má za to, že v prípade odsúdeného nebola daná dostatočná záruka, že bude na slobode viesť riadny život a je potrebné, aby odsúdený vo výkone trestu pokračoval, aby tak bola náprava odsúdeného lepšie zaručená.“

Proti uzneseniu 1Pp 79/2020 odsúdený zahlásil ihneď po jeho vyhlásení sťažnosť.

Sťažnostný súd uznesením 3Tos 78/2020 zo dňa 19.08.2020 („uznesenie 3Tos/78/2020“) uznesenie 1Pp 79/2020 zrušil a súdu uložil, aby vo veci znova konal a rozhodol.

V odôvodnení uznesenia 3Tos 78/2020 sťažnostný súd skonštatoval: „Na základe preskúmania napadnutého uznesenia krajský súd zistil, že hoci okresný súd v rámci všeobecných úvah o splnení zákonných podmienok na podmiennečné prepustenie správne poukázal na to, že odsúdený okrem iného musí plnením svojich povinností a svojím správaním preukázať polepšenie (viď v druhej vete vyššie citovanej časti napadnutého uznesenia označená druhá zákonná podmienka pre podmiennečné prepustenie), v samotnom posudzovaní splnenia tejto zákonnej podmienky zo strany odsúdeného okresný súd vymedzuje druhú zákonnú podmienku preukázaním "schopnosti viesť riadny život v podmienkach výkonu trestu"(viď štvrtý odsek vyššie citovanej časti odôvodnenia napadnutého uznesenia), pričom vo vyššie citovanej časti odôvodnenia napadnutého uznesenia absentuje akýkoľvek záver okresného súdu, či odsúdený plnením svojich povinností a svojím správaním preukázal polepšenie alebo nie. Záver okresného súdu, že odsúdený preukázal schopnosť viesť riadny život v podmienkach výkonu trestu, nedáva odpoveď na otázku, či podľa názoru okresného súdu odsúdený preukázal polepšenie tak, ako to vyžaduje ustanovenie § 66 ods. 1 Tr. zák.

Ako vyplýva z vyššie citovanej časti odôvodnenia napadnutého uznesenia, okresný súd dospel k záveru, že odsúdený vykonal požadovanú časť trestu odňatia slobody a počas doterajšieho výkonu trestu plnením svojich povinností a svojím správaním preukázal polepšenie. Podľa vyššie citovanej časti odôvodnenia napadnutého uznesenia odsúdený nesplnil tretiu zákonnú (materiálnu) podmienku, keďže podľa názoru okresného súdu nebola daná dostatočná záruka, že odsúdený bude na slobode viesť riadny život.

Podľa názoru krajského súdu vyššie uvedené závery okresného súdu ohľadne posúdenia splnenia "tretej zákonnej (materiálnej) podmienky", uvedené vo vyššie citovanej časti napadnutého uznesenia, sú nepreskúmateľné.

Pokiaľ ide o okresným súdom konštatovaný nekritický postoj odsúdeného k trestnej činnosti, z odôvodnenia napadnutého uznesenia v rozpore s ustanovením § 176 ods. 2 Tr. por. nevyplýva, z akých konkrétnych skutočností (z akých konkrétnych skutkových postojov odsúdeného) okresný súd vyvodil tento hodnotiaci úsudok. Pokiaľ okresný súd pri vyvodzovaní tohto hodnotiaceho úsudku vychádzal z hodnotenia riaditeľa ústavu, krajský súd konštatuje, že uvedené hodnotenie riaditeľa ústavu je tiež nepreskúmateľné, nakoľko neobsahuje žiadne konkrétne skutočnosti, z ktorých riaditeľ ústavu pri tomto hodnotiacom úsudku vychádzal.

V súvislosti s posudzovaním otázky kritickosti odsúdeného k spáchanej trestnej činnosti, krajský súd považuje za potrebné poukázať na to, že je potrebné rozlišovať medzi nekritickosťou z dôvodu subjektívneho pocitu odsúdeného z nespravodlivosti odsúdenia a z nekritickosti z dôvodu neúcty odsúdeného k záujmom chráneným Trestným zákonom, majúcom podklad v osobnosti odsúdeného. Bez ohľadu na to, že z okresným súdom vykonaného dokazovania nevyplývajú žiadne konkrétne skutočnosti, ktoré by mohli viesť k zodpovedaniu vyššie uvedenej otázky, zo spisového materiálu vyplýva aj v tomto smere rozhodná nezodpovedaná otázka, prečo bol odsúdený rozsudkom Okresného súdu Trenčín zo dňa 24.4.2018, sp. zn. 2T/99/2017, zaradený na výkon súhrnného trestu do ústavu so stredným stupňom stráženia, ak pred súčasným výkonom postupne uložených trestov bol odsúdený vo výkone trestu odňatia slobody naposledy v roku 1998 na základe odsúdenia, na ktoré pre fikciu neodsúdenia nemožno prihliadať.

Krajský súd konštatuje, že záver okresného súdu o opakovanom páchaní trestnej činnosti odsúdeným pred výkonom v súčasnosti vykonávaných postupne uložených trestov odňatia slobody nemá oporu v spisovom materiáli. K tejto skutkovej otázke sa v spisovom materiáli nachádza len odpis registra trestov, v ktorom je uvedených 10 záznamov, z ktorých pri prvých šiestich je údaj o fikcii neodsúdenia a záznamy 7 až 10 sa týkajú súčasného výkonu postupne uložených trestov odňatia slobody.

Podľa názoru krajského súdu záver okresného súdu o závislosti odsúdeného na alkohole nemá zákonnú oporu vo výsledkoch vykonaného dokazovania. Krajský súd poukazuje na to, že otázka závislosti na alkohole je odbornou otázkou v zmysle § 141 Tr. por., pričom podľa obsahu spisového materiálu táto otázka nebola v tomto konaní objasňovaná postupom podľa § 141 a nasl. Tr. por. a k spisu nie je pripojený ani iný spisový materiál, v ktorom by bola táto otázka objasnená postupom podľa § 141 a nasl. Tr. por. Podľa právneho názoru krajského súdu záver riaditeľa ústavu a záver v resocializačnej prognóze nemôže byť relevantným podkladom pre skutkový záver okresného súdu o závislosti odsúdeného na alkohole, uvedený v odôvodnení napadnutého uznesenia.

Podľa názoru krajského súdu, okresný súd nekriticky prevzal aj záver riaditeľa ústavu o afektívnej labilitate a impulzívnych reakciách v správaní odsúdeného, ktoré závery sú rozporné s poznatkami o nezaznamenaní žiadnych negatívnych poznatkov v konaní odsúdeného, uvedenými v hodnotení riaditeľa na odsúdeného.

Keďže s poukazom na uvedené krajský súd dospel k záveru, že sťažnosť odsúdeného je dôvodná, pričom sú pochybnosti o správnosti skutkových zistení, ktoré viedli okresný súd k rozhodnutiu o zamietnutí žiadosti odsúdeného, bolo rozhodnuté tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

Po vrátení veci bude úlohou súdu predovšetkým zabezpečiť si spisový materiál, týkajúci sa odsúdení na tresty, ktoré odsúdený postupne vykonáva a z týchto spisov oboznámiť sa aj s poznatkami o osobe odsúdeného (vrátane konkrétnych emocionálnych problémov, všeobecne konštatovaných v "resocializačnej prognóze") pred nástupom do výkonu trestu. Až následne bude možné zaoberať sa komplexne konkrétnymi poznatkami o osobe odsúdeného. Úlohou okresného súdu tiež bude od ústavu zistiť konkrétne poznatky o konaní odsúdeného, ktoré mali byť podkladom k vyvodu zatiaľ nepreskúmateľných hodnotiacich úsudkov v hodnotení ústavu, vedúcich riaditeľa ústavu k stanovisku o neodporučení podmieneného prepustenia odsúdeného.

Rešpektujúc pre súd záväzný názor a pokyny sťažnostného súdu bol vo veci po doplnení spisového materiálu určený termín verejného zasadnutia na 19.11.2020, na ktorom súd opätovne vypočul odsúdeného a vykonal ďalšie dokazovanie v smere načrtnutom sťažnostným súdom. Z celého vykonaného dokazovania vyplynuli nasledovné skutočnosti:

Zo skráteného výpisu klienta ako aj z oboznámených rozhodnutí súdu vyplýva že Z. O. bol rozsudkom Okresného súdu Trenčín sp. zn. 2T 99/2017 zo dňa 24.04.2018, právoplatným dňa 24.04.2018 uznaný vinným zo spáchania prečinu výtržníctva podľa § 364 odsek 1 písmeno a) Trestného zákona a iné, za čo mu bol uložený súhrnný a úhrnný trest odňatia slobody v trvaní 2 roky so zaradením do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia. Podľa skráteného výpisu klienta, odsúdený na výkon trestu odňatia slobody nastúpil dňa 24.04.2018, pričom tento vykonal dňa 19.01.2020. Dňa 19.01.2020 odsúdený nastúpil na výkon trestu odňatia slobody vo výmere 2 roky, ktorý mu bol uložený rozsudkom Okresného súdu Trenčín sp. zn. 2T 143/2015 zo dňa 25.08.2016, právoplatným dňa 15.10.2016 v spojení s uznesením Okresného súdu Trenčín sp. zn. 2T 143/2015 zo dňa 03.07.2018, právoplatným dňa 03.07.2018, pre spáchanie prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 odsek 1, odsek 3 písmeno c) Trestného zákona. Tento trest odňatia slobody má odsúdený predpokladane vykonať dňa 19.01.2022.

Lehota na podanie návrhu na podmienené prepustenie odsúdenému podľa skráteného výpisu klienta plynie od 19.01.2020.

Z hodnotenia ÚVTOS Dubnica nad Váhom z 07.10.2020 vyplynulo, že odsúdený je slobodný, ukončené má základné vzdelanie. Pred výkonom trestu bol nezamestnaný. Do výkonu trestu nastúpil zo slobody sám do Ústavu na výkon trestu odňatia slobody a Ústavu na výkon väzby Ilava. Tam bolo jeho správanie slušné, porušenie interných noriem nebolo zistené. Do Ústavu na výkon trestu odňatia slobody Dubnica nad Váhom bol premiestnený dňa 13.02.2018, kde neboli u odsúdeného zaznamenané žiadne negatívne poznatky. Správanie a vystupovanie mal na požadovanej úrovni. Vo voľnom čase sledoval televíziu, počúval ústavný rozhlas, akcií v rámci kultúrno-osvetovej činnosti sa nezúčastňoval. Pracovne bol zaradený na pracovisku s dohľadom v ústave, kde dosahoval pozitívne pracovné výsledky. V rámci činností pre všeobecný rozvoj osobnosti odsúdeného aktívne vykonával čistiace a upratovacie práce v sektore a v ústave. Kontakty s vonkajším prostredím udržiaval formou korešpondencie s rodičmi. Dňa 02.05.2018 bol premiestnený do Ústavu na výkon trestu a Ústavu na výkon väzby Ilava, kde neboli u odsúdeného zaznamenané žiadne negatívne poznatky. Na základe uznesenia Okresného súdu Trenčín o zmene súdnej diferenciacie zo dňa 02.08.2018 mu bol určený spoločný spôsob výkonu trestov v strednom stupni stráženia, Správanie a vystupovanie mal slušné, interné normy dodržiaval, v osobných veciach si udržiaval poriadok a čistotu. Vo voľnom čase sledoval televíziu, počúval ústavný rozhlas, akcií v rámci kultúrno-osvetovej činnosti sa zúčastňoval. Pracovne bol zaradený na pracovisku s dohľadom v ústave, kde dosahoval pozitívne pracovné výsledky. Kontakty s vonkajším prostredím udržiaval formou korešpondencie, návštev a telefonovania s rodičmi. Na základe žiadosti odsúdeného bol dňa 17.07.2019 uznesením Okresného súdu Trenčín o zmene súdnej diferenciacie preradený na ďalší výkon trestu do ústavu s minimálnym stupňom stráženia. Z toho dôvodu bol premiestnený dňa 23.07.2019 do Ústavu na výkon trestu odňatia slobody Dubnica nad Váhom (ďalej len "ústav"). Po absolvovaní nástupného oddielu v ústave, kde bol oboznámený s ústavným poriadkom a časovým rozvrhom dňa, bol umiestnený do kolektívu odsúdených s diferenciačnou skupinou "B". Adaptáciu na podmienky výkonu trestu menovaný zvládol bez problémov. Správanie a vystupovanie

odsúdeného v ústave je vo vzťahu k príslušníkom aj odsúdeným slušné. Časový rozvrh dňa, ústavný poriadok, zásady čistoty a hygieny dodržiava bez nedostatkov. V kolektíve odsúdených sa menovaný javí ako nekonfliktný jedinec. Vo svojom voľnom čase rád číta časopisy, sleduje televíziu a počúva ústavný rozhlas. V rámci kultúrno-osvetovej činnosti sa zúčastňuje akcií organizovaných ústavom a sektorom. Pracovne je zaradený na pracovisko s dohľadom mimo ústav, kde vykonáva pomocné práce pri výrobe armatúr. Pridelenej práci sa riadne venuje, jeho pracovná disciplína je nadriadenými hodnotená pozitívne. Pracovný čas využíva, zásady bezpečnosti pri práci dodržiava. V rámci činností pre všeobecný rozvoj osobnosti odsúdeného sa zapája do čistiacich a upratovacích prác v ústave. Kontakt s vonkajším prostredím udržiava najmä s rodičmi a to prostredníctvom korešpondencie, telefonovania a pravidelných návštev. Kontakt sa javí ako pozitívny a podporný. Doposiaľ bol jedenkrát disciplinárne odmenený, disciplinárne potrestaný nebol. Program zaobchádzania je zameraný najmä na disciplínu, dodržiavanie ústavného poriadku a časového rozvrhu dňa, vedenie k zodpovednosti za svoje správanie a konanie, k abstinencii od návykových látok, zmysluplné využívanie voľného času, upevňovanie pracovných návykov a podporu pozitívnych kontaktov s vonkajším prostredím. Stanovené ciele programu zaobchádzania plní čiastočne v časti edukácia z dôvodu čiastočne kritického postoja k svojej trestnej činnosti a k užívaniu návykových látok. Ostatné časti stanoveného programu zaobchádzania plní. Resocializačná prognóza je vyhodnotená ako nepriaznivá na základe vysokého rizika sociálneho zlyhania. Rizikovými faktormi sú najmä opakované páchanie trestnej činnosti, voči ktorej sa vyjadruje čiastočne kriticky, znaky závislosti od alkoholu, dlhy, nízke vzdelanie, afektívna labilita a impulzívne reakcie v správaní a ústavná výchova. Čiastočne kritický postoj odsúdeného k trestnej činnosti vyplýva z jeho opakovaných vyjadrení zaznamenaných v pedagogickej dokumentácii vo forme záznamov z pohovorov. Znaky závislosti vychádzajú z autoanamnestických údajov poskytnutých samotným odsúdeným a vstupnej sociálnej diagnostiky zo dňa 19.02.2018. Na základe získaných údajov je zrejme, že odsúdenému už od mladého veku spôsobil alkohol problémy - vo vzťahu k rodine, k práci, k bývaniu, ako aj vo vzťahu k páchaniu trestnej činnosti. Afektívna labilita a impulzívne reakcie sú zaznamenané v psychologickom vyšetrení, z ktorého je zrejme, že sa jedná o odsúdeného so zvýšenou afektívnou labilitou a zníženou frustračnou toleranciou, a to najmä pod vplyvom alkoholu. Opakovane u neho dochádza k heteroagresívnym prejavom. Uvedené skutočnosti negatívne ovplyvnili aj záver hodnotenia. Záverom hodnotenia ÚVTOS Dubnica nad Váhom konštatuje, že odsúdený čiastočne preukazuje splnenie podmienok na podmienené prepustenie, avšak neodporúča jeho podmienené prepustenie.

V súvislosti s pokynmi sťažnostného súdu v uznesení 3Tos 78/2020 súd na verejnom zasadnutí 19.11.2020 oboznámil správu riaditeľa ÚVTOS Dubnica nad Váhom z 07.10.2020, ktorá bola vypracovaná na dopyt súdu z 22.09.2020, aby ÚVTOS Dubnica nad Váhom uviedol, na základe čoho boli v hodnotení učené závery o impulzivite a čiastočne kritickom postoji odsúdeného. V zmysle predmetnej správy záver o čiastočne kritickom postoji odsúdeného bol v hodnotení vyhodnotený na základe jeho opakovaných vyjadrení zaznamenaných v pedagogickej dokumentácii vo forme záznamov z pohovorov. Znaky závislosti vychádzajú z autoanamnestických údajov poskytnutých samotným odsúdeným a vstupnej sociálnej diagnostiky zo dňa 19.02.2018. Na základe získaných údajov je zrejme, že odsúdenému už od mladého veku spôsobil alkohol problémy - vo vzťahu k rodine, k práci, k bývaniu, ako aj vo vzťahu k páchaniu trestnej činnosti. Afektívna labilita a impulzívne reakcie sú zaznamenané v psychologickom vyšetrení, z ktorého je zrejme, že sa jedná o odsúdeného so zvýšenou afektívnou labilitou a zníženou frustračnou toleranciou, a to najmä pod vplyvom alkoholu. Opakovane u neho dochádza k heteroagresívnym prejavom. Uvedené skutočnosti negatívne ovplyvnili aj záver hodnotenia. Tieto poznatky o odsúdenom boli taktiež vyhodnotené z dostupnej dokumentácie.

Resocializačná prognóza odsúdeného bola hodnotená ako nepriaznivá na základe vysokého rizika sociálneho zlyhania. Odsúdenému pri hodnotení rizika sociálneho zlyhania bolo udelených celkom 14 bodov, a to po dva body za „počet zmien pobytu za posledný rok pred výkonom trestu odňatia slobody“, „drogovú alebo inú závislosť“, „tri a viac“ odsúdení a absolvovanú „základnú školu“ a po jeden bod za „postoj odsúdeného k výkonu trestu odňatia slobody“, pohlavie, „ústavnú výchovu, evidentné problémy v rodine“, finančnú situáciu rok pred nástupom do výkonu trestu spadajúcu pod „vážne problémy, dlhy, nedostatočný alebo žiaden príjem“ a emocionálnu stabilitu.

Z odpisu registra trestov odsúdeného vyplýva, že odsúdený bol v minulosti 10 krát súdne trestaný, avšak pri 6-tich z týchto trestov sa na neho hľadí ako by nebol odsúdený. Ďalej vyplýva, že odsúdený bol rozsudkom Okresného súdu Trenčín 2T 99/2017 zo dňa 24.04.2018, právoplatným dňa 24.04.2018,

uznaný vinným zo spáchania prečinu výtržníctva podľa § 364 odsek 1 písmeno a) Trestného zákona a iné, za čo mu bol uložený súhrnný a úhrnný trest odňatia slobody v trvaní 2 roky so zaradením do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia. Zároveň súd zrušil výrok o treste uloženom odsúdenému trestným rozkazom Okresného súdu Trenčín 3T 49/2017 zo dňa 25.04.2017, právoplatným 03.08.2017 a tiež výrok o treste uloženom odsúdenému trestným rozkazom Okresného súdu Trenčín OT 10/2018 zo dňa 11.01.2018, právoplatným 11.01.2018, ako i všetky ďalšie rozhodnutia na tieto výroky obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili svoj podklad. Odsúdený na výkon uloženého súhrnného a úhrnného trestu odňatia slobody nastúpil 24.04.2018. Tento trest odsúdený vykonal dňa 19.01.2019, pričom v ten istý deň nastúpil výkon trestu odňatia slobody 2 roky so zaradením do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia, ktorý mu bol uložený rozsudkom Okresného súdu Trenčín 2T 143/2015 zo dňa 25.08.2016, právoplatným 15.10.2016 v spojení s uznesením Okresného súdu Trenčín 2T 143/2015 zo dňa 03.07.2018, právoplatným 03.07.2018, a to pre spáchanie prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 odsek 1, odsek 3 písmeno c) Trestného zákona. Odsúdený má tento trest predpokladane vykonať 19.01.2022. Lehota pre podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody odsúdenému plyní od dňa 19.01.2020.

Zástupca ÚVTOS Dubnica nad Váhom na verejnom zasadnutí uviedol, že od vypracovania doplneného hodnotenia bol odsúdený disciplinárne odmenený pochvalou s tým, že záver zostáva nezmenený.

Prokurátor okresnej prokuratúry na verejnom zasadnutí navrhol návrh odsúdeného zamietnuť a to najmä vzhľadom na správu ústavu a riziko sociálneho zlyhania.

Odsúdený na verejnom zasadnutí uviedol: „Nemám čo už uviesť.“

Predpokladom podmiennečného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody podľa § 66 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. je kumulatívne splnenie troch podmienok, a to že:

1. odsúdený už vykonal potrebnú časť z výmery uloženého a nariadeného trestu odňatia slobody (formálna podmienka),
2. vo výkone trestu plnením svojich povinností a správaním preukázal polepšenie (prvá materiálna podmienka) a
3. môže sa od neho očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život, tj. že neexistuje pre spoločnosť príliš veľké riziko jeho recidívy (druhá materiálna podmienka).

§ 66 ods. 1 Tr. zák. pritom vyjadruje najmä požiadavku pozitívnej prognózy budúceho správania sa odsúdeného (dve materiálne podmienky), ktorá je nevyhnutným predpokladom pre podmiennečné prepustenie a ktorá pritom musí vyplývať zo zhodnotenia polepšenia odsúdeného. Očakávanie, že odsúdený po podmiennečnom prepustení povedie riadny život, musí byť dôvodné a založené na všestrannom zhodnotení jeho osobnosti, doterajšieho pôsobenia výkonu trestu, možnosti jeho nápravy a osobných pomerov, s prihliadnutím na účel trestu. Pri rozhodovaní sa prihliadne aj na to, v akom ústave vykonáva trest odňatia slobody.

Po oboznámení sa so spisovým materiálom, predovšetkým s návrhom odsúdeného na podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, hodnotením ústavu, skráteným výpisom odsúdeného a odpisom z registra trestov odsúdeného, dospel súd k záveru, že odsúdený už vykonal potrebnú časť z výmery uloženého a nariadeného trestu odňatia slobody, vo výkone tohto trestu plnením svojich povinností a svojím správaním preukázal polepšenie a dôvodne sa od neho môže očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život. Bola u neho teda splnená tak formálna ako aj obe materiálne podmienky jeho podmiennečného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody. Návrh odsúdeného je teda spĺňajúci podmienky podľa § 66 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. plne dôvodný.

Pokiaľ ide o splnenie formálnej podmienky, toto mal súd preukázané zo skráteného výpisu.

Splnenie oboch materiálnych podmienok mal súd preukázané z hodnotenia ÚVTOS Dubnica nad Váhom. Odsúdený preukazuje polepšenie, a to schopnosťou viesť riadny život v podmienkach výkonu trestu, plnením svojich pracovných aj mimopracovných úloh vrátane dodržiavania všetkých právnych noriem vzťahujúcich sa na výkon trestu odňatia slobody, tak v danom prípade sa táto podmienka podľa názoru súdu javí ako splnená. Súd sa podrobne oboznámil s obsahom hodnotenia, o ktorého správnosti súd nemá dôvod pochybovať a zistil, že správanie a vystupovanie odsúdeného je vo vzťahu

k príslušníkom aj odsúdeným slušné. Časový rozvrh dňa, ústavný poriadok, zásady čistoty a hygieny dodržiava bez nedostatkov. V kolektíve odsúdených sa javí ako nekonfliktný jedinec. Vo svojom voľnom čase rád číta časopisy, sleduje televíziu a počúva ústavný rozhlas. V rámci kultúrno-osvetovej činnosti sa zúčastňuje akcií organizovaných ústavom a sektorom. Pracovne bol zaradený na pracovisku s dohľadom mimo ústavu, ako pomocný robotník pri výrobe armatúr a dosahoval pozitívne pracovné výsledky. Od 21.03.2020 bol z práce z organizačných dôvodov vyradený. V rámci činnosti pre všeobecný rozvoj osobnosti odsúdeného aktívne vykonáva čistiace a upratovacie práce v sektore a v ústave. Doposiaľ bol dvakrát disciplinárne odmenený, disciplinárne potrestaný nebol. Na základe uvedených poznatkov o správaní sa odsúdeného počas výkonu trestu odňatia slobody, dospel samosudca k záveru, že odsúdený preukázal schopnosť viesť riadny život v podmienkach výkonu trestu odňatia slobody.

Odsúdený pri výkone trestu preukázal svoje polepšenie, bol dvakrát disciplinárne odmenený, a ani raz disciplinárne potrestaný. Tiež je z hodnotenia ústavu zrejmé, že voľný čas vie tráviť zmysluplne, má vytvorené riadne (i pracovné) návyky. Konštatovanie ÚVTOS Dubnica nad Váhom, že odsúdený je do pracovného procesu zaradený na pracovisku s dohľadom mimo ústavu, kde vykonáva pomocné práce pri výrobe armatúr, pridelenej práci sa riadne venuje, jeho pracovná disciplína je hodnotená pozitívne, navyše sa zapája aj do čistiacich a upratovacích, svedčí o tom, že odsúdený má aktuálne vytvorené kvalitné pracovné návyky, čo predstavuje možnosť, ako dobudúca predchádzať trestnej činnosti. Odsúdený taktiež čiastočne plní stanovený program zaobchádzania a k trestnej činnosti je čiastočne kritický. Z hodnotenia v jeho súhrne vyplýva, že výkon trestu odňatia slobody bol odsúdenému dostatočným ponaučením, aby v budúcnosti viedol riadny život, zaradil sa do spoločnosti. V tejto súvislosti súd zdôrazňuje, že z hodnotenia ďalej vyplýva, že odsúdený udržiava kontakt s vonkajším prostredím formou korešpondencie, návštev a telefonovania s rodičmi sa javia byť pozitívne, čo z hľadiska resocializácie odsúdeného je treba vyhodnotiť v prospech splnenia druhej materiálnej podmienky podmieneného prepustenia. Prihliadnuc na uvádzané skutočnosti a tiež na charakter odsúdeným spáchanej trestnej činnosti a ústav, v ktorom vykonáva uložený trest odňatia slobody, dospel súd k záveru, že u odsúdeného bola daná dostatočná záruka, že bude na slobode viesť riadny život.

Nestotožnil sa preto súd so záverom hodnotenia ÚVTOS Dubnica nad Váhom, keďže tento je v príkrom rozpore s ostatnými jeho časťami, z ktorých splnenie materiálnych podmienok podmieneného prepustenia vyplýva.

Súd ďalej uvádza, že sa nestotožňuje so závermi resocializačnej prognózy. Nestotožňuje sa so záverom, že by mal byť odsúdenému pričítaný negatívny bod za kritérium pohlavia a dosiahnutého vzdelania. Súd považuje za nesprávne pričítať odsúdenému na ťarchu odsúdeného také kritérium (pohlavie), ktoré odsúdený nemá možnosť ovplyvniť. Zároveň súd nepovažuje za správne tvrdenie, že keď je odsúdený mužského pohlavia je u neho zvýšené riziko recidívy. Čo sa týka dosiahnutého vzdelania u odsúdeného (za ktoré odsúdený tiež dostal negatívne body), tak súd je toho názoru, že nie všetci majú rovnaké podmienky, možnosti a predpoklady na to, aby dosiahli čo najvyššie vzdelanie, a preto nemožno stupeň dosiahnutého vzdelania hodnotiť udelením negatívneho bodu. S poukazom na uvedené súd uvádza, že k resocializačnej prognóze pristupoval tak, že zohľadnil iba tie kritéria, ktoré je (a v čase nastania tejto skutočnosti bolo) v možnostiach odsúdeného svojim konaním ovplyvniť. A preto k záveru o nepriaznivej resocializačnej prognóze a vysokom riziku sociálneho zlyhania súd neprihliadol. Zohľadnil však tam uvádzané jednotlivé kritéria, avšak iba v rozsahu a spôsobom, ktorý je v súlade so zásadou zákazu diskriminácie.

Pokiaľ ide o riziká sociálneho zlyhania uvedené v hodnotení ústavu (opakované páchanie trestnej činnosti, závislosť na alkohole, afektívna labilita a impulzívne reakcie v správaní), na ktoré poukazoval aj Krajský súd v Trenčíne, tie sa v súčasnosti javia ako neopodstatnené.

Konkrétne pokiaľ ide o opakované páchanie trestnej činnosti je pravdou, že odsúdený má v evidencii registra trestov celkom 10 záznamov. Zároveň je potrebné uviesť, že v prípade šiestich záznamov sa na odsúdeného hľadí, ako by nebol odsúdený. Z tohto dôvodu nebolo možné na uvedené odsúdenia prihliadať. V prípade zvyšných odsúdení ide o trestnú činnosť, pre ktorú je odsúdený aj vzhľadom na uloženie súhrnného trestu vo výkone trestu v súčasnosti. Tu súd pripomína, že vo veci OS Trenčín sp. zn. 2T 99/2017 súd zrušil pre uloženie súhrnného trestu výroky o treste vo veci OS Trenčín sp. zn. 3T 49/2017 a 0T/10/2018. V súčasnosti vykonávaný trest je preto aj trestom v prípade trestnej činnosti v trestných veciach, v ktorých bol výrok o trestne zrušený.

V prípade závislosti na alkohole súd z odsudzujúcich rozhodnutí nezistil, že by odsúdenému bolo uložené ochranné protialkoholické liečenie. V súvislosti s trestnou činnosťou, pre ktorú je vo výkone trestu v súčasnosti, sa preto nejaví požívanie alkoholu za vážny problém. Na rozptýlenie pochybností preto súd považuje za dostatočné uloženie zákazu požívania alkoholických nápojov počas skúšobnej doby podmieneného prepustenia.

Pokiaľ ide o afektívnu labilitu a impulzívne reakcie, ústav vychádzal zo psychologického vyšetrenia odsúdeného vykonaného v ústave. Na druhej strane z hodnotenia ústavu nevyplývala žiadna negatívna skutočnosť o správaní sa odsúdeného počas výkonu trestu. Správanie odsúdeného je hodnotené na požadovanej úrovni, bez žiadnych skratových reakcií a konfliktov s inými odsúdenými či zamestnancami ústavu.

Preto súd aplikujúc § 66 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. vyhovel návrhu odsúdeného na podmienené prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody a súčasne mu podľa § 68 ods. 1 Tr. zák. určil skúšobnú dobu 36 (tridsaťšesť) mesiacov. Pre posilnenie účelu dovŕšenia nápravy odsúdeného na slobode počas skúšobnej doby tiež nariadil nad odsúdeným probačný dohľad 36 (tridsaťšesť) mesiacov, za súčasného ustanovenia príkazu v skúšobnej dobe sa zamestnať alebo sa preukázateľne o zamestnanie uchádzať a obmedzenie spočívajúce v zákaze požívania alkoholických nápojov a iných návykových látok.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu je prípustná sťažnosť do 3 (troch) pracovných dní odo dňa jeho oznámenia prostredníctvom Okresného súdu Trenčín na Krajský súd v Trenčíne. Oznámením je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba uznesenie doručiť. Ak sa uznesenie vyhlásilo v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie uznesenia. Sťažnosť má odkladný účinok. Sťažnosť nemôže podať ten, kto sa práva na jej podanie výslovne vzdal.